

นาย อธิศักดิ์ บุญจันดี
นักศึกษาฝึกงานสาขาานวัตกรรมสังคม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บทความ

“โอกาสทางการศึกษาในไทยของเด็กกำพูน”

เมื่อนุญทุกคนเกิดมาล้วนต้องการพื้นฐานชีวิตทางสังคมที่ดีให้กับตัวเองและครอบครัวให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินชีวิตในประเทศหรือการดำเนินชีวิตในต่างประเทศ การเดินทางเข้ามาของกลุ่มแรงงานกำพูนเพื่อเข้ามาทำงานอยู่ในประเทศไทยก็เช่นกัน เพราะว่าอยากจะมีชีวิตที่ดียิ่งขึ้น และวัตถุประสงค์ คือ การเข้ามาหางานทำหาเลี้ยงชีพและสามารถเลี้ยงดูครอบครัวของตนเองได้

การเข้ามาทำงานในประเทศไทยของกลุ่มแรงงานบางกลุ่มเดินทางมาทำงานคนเดียว แล้วมีครอบครัวที่ประเทศไทย แต่บางกลุ่มก็เข้ามาทั้งครอบครัว และมีลูกหลานติดตามเข้ามาด้วย ซึ่งลูกหลานแรงงาน ต้องได้รับสิทธิโอกาสทางการศึกษา เพื่อการพัฒนาทักษะ ความรู้ ศักยภาพ บุคลิกภาพ หลักการอยู่ร่วมกันกับการปรับตัวเข้าสู่ชุมชน การวางตัวในสังคมของคนไทย และเด็กกว่าจะได้เข้าสู่ระบบการศึกษาต้องมีหน่วยงานองค์กรที่ไม่แสวงหาผลประโยชน์ เข้ามาช่วยเหลือ นำพาเด็ก ๆ กำพูน เข้าสู่กระบวนการศึกษา ของ โรงเรียนภาครัฐ เพื่อการดำเนินชีวิตอยู่ในประเทศไทยอย่างปลอดภัย

ที่มา : ชุมชน ส.กฤตวัน อำเภอลองใหญ่ จังหวัดตราด

กลุ่มแรงงานกัมพูชาได้เข้ามาทำงานที่ไทย ส่งผลให้เกิดปัญหาในการอยู่อาศัยของลูกหลาน แรงงานที่ติดตามมาด้วย เพราะว่า บิดา-มารดา ต้องออกจากหอพักเพื่อไปทำงาน และปล่อยลูกหลานให้อยู่เล่นในห้องพัก บางครั้งก็เสี่ยงต่อผู้ที่ไม่ประสงค์ดีมาทำร้ายตัวเด็กได้ บางชุมชนไม่มีความปลอดภัยจะต้องอยู่ในหอพักเพียงลำพัง เพราะเด็กบางคนเพิ่งเข้ามาประเทศไทยและไม่สามารถพูดไทยได้ เด็กก็จะเกิดความกลัว แต่อาจจะไม่ได้พูดบอกกับบิดามารดาเด็ก เมื่อพูดถึงเด็กกัมพูชา การไปโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือ การรับโอกาสทางการศึกษาที่ไม่ว่าจะจะเป็นเด็กคนไหน ก็อยากจะได้รับ เพราะการศึกษาทำให้คนมีความรู้ ทุกคนสามารถพัฒนาความรู้ ศักยภาพ และสติปัญญา หลักการใช้ชีวิตร่วมกับสังคม และเราก็ไม่สามารถรับรู้ได้เลยว่า ในอนาคตเด็กคนไหน ที่ไม่รับสิทธิทางการศึกษานั้น จะปฏิบัติตัวอยู่ในสังคมได้อย่างไร เขาก็จะมีหลักการใช้ชีวิตไปในทิศทางไหน ขึ้นอยู่กับสิ่งใด และเราก็ไม่ได้เป็นผู้กำหนดชีวิตของเขาเอง...

...เมื่อถามตัวเด็กเอง ว่า “อยากจะไปเรียนหนังสือไหม?” เด็กทุกคนตอบว่า “อยากไป!!”

อย่างไรก็ตามเด็กกัมพูชาที่ติดตามบิดามารดาเข้ามาประเทศไทยทุกปี ยังคงต้องการที่จะได้รับโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กคนอื่น ๆ รวมถึงทางหน่วยงานภาครัฐจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยังขาดโอกาส และเพิ่มนโยบายทางการศึกษาเพื่อเด็กข้ามชาติ สร้างพื้นฐานการใช้ชีวิตของแรงงานชาวกัมพูชา ที่มีต่อลูกหลานนั้น ควรได้รับการปรับทัศนคติ ที่ว่า “เด็ก ๆ ที่ติดตามบิดา-มารดาบางคนมาเพื่อที่จะช่วยทำงาน ” แต่ในขณะที่ตัวเด็กนั้นยังไม่บรรลุนิติภาวะ และเด็กควรได้รับการพัฒนาในด้านการศึกษา เพื่อให้เด็กมีชีวิตอยู่ในสังคมและการปรับตัวกับชีวิตของตัวเองได้ทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านสติปัญญา หากเด็กได้รับการพัฒนาพื้นฐาน ศักยภาพชีวิตที่ดี ก็จะสามารถวางตัวให้อยู่ในสังคมที่ดีได้ หากเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เด็ก ๆ สามารถที่จะนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้เข้ามาปรับใช้ช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นได้

ผู้ตรวจ

นางสาว พรรณี ใจสว่าง (พี่แคท)

